रणेन पक्वत्वं स्पष्टो भवति। प्रभूतसर्पिर्योगेन शुद्धतया यज्ञ-योग्यं भवति। 'आर्षेयाः' ऋषिपुत्रसमानाः, 'चत्वारः', मुख्या ऋत्विजः, तेषां प्राशनेन चतसृणां दिशां सम्बन्धिनि ज्योतिष्येव हुतं भवति। चतुःसहस्रनिष्कदानेन चतुर्द्दिक्सम्बन्धीनि ज्योतींषि प्राप्नोति॥

(६) यदुक्तं सूत्रकारेण। द्वादशारत्नित्रयोदशारत्निर्वा दर्भमयी मौञ्जी वा रशना तां ब्रह्मौदनोच्छेषणेनानक्तीति। तदिदमञ्जनं विधत्ते। "यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन् रशनान् युनक्ति। प्रजापतिर्वा ओदनः। रेत आज्यम्। यदाज्ये रश-नान् युनक्ति। प्रजापतिमेव रेतसा समर्द्धयति" इति। पा-त्र्यामुद्धृत ओदने बह्वाज्यं प्रक्षिप्तं, तत्राज्यविशिष्ट ओदनो यावानृत्विग्भ्यो दत्तस्तस्मादन्यत् 'यदाज्यं', ओदनविशिष्टं पात्र्यां 'उच्छिष्यते' 'तस्मिन्' आज्ये, अश्वबन्धनहेतुं 'रशनां', 'युनक्ति' नितरां क्लिन्नां कुर्य्यात्। ओदनस्य प्रजापतिसृष्टत्वेन प्रजापतिस्वरूपत्वादाज्यस्य च रेतःकारणत्वेन रेतोरूपत्वादोद-नविशिष्ट आज्ये रशनाया अञ्जनेन प्रजापतिमेव रेतसा समृद्धं करोति तस्या रशनायाः मौञ्जीत्वपक्षः पूर्व्वानुवाकेऽभिहितः॥

(७) दर्भमयत्वपक्षमत्र विधत्ते। "दर्भमयी रशना भव-ति। बहु वा एष कुचरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रं वै दर्भाः॥ ३॥ यद्दर्भमयी रशना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनं मेध्यमालभते" इति। 'कुचरः' भूम्यां सञ्चरन्, अयं 'अश्वः', 'बहु वै' प्रभूतमेव, 'अमेध्यं' अशुचिरूपं, उपगच्छति।